

[Bjørn Elmquist]

Der kan være en risiko, når det lægges ud så decentralt, som det her gøres, men vi har hæftet os ved, at det i bemærkningerne adskillige gange er understreget fra ministerens side, at dette problem vil man prøve på at komme uden om via udstedelse af instruktionsriske forskrifter, som det hedder i bemærkningerne.

Der er en passus et sted i bemærkningerne, side 6, hvor der står, at risikoen er ganske lille i disse sager, da de er ukomplicerede. Det er ganske almindelige, kurante sager, så derfor er der ikke stor risiko for, at borgeren her vil lide skade ved forskellige former for behandling, forskellige former for praksis. På den anden side må vi vel erkende, at rent statistisk er der større risiko for, at flere borgere kan komme i klemme i den slags sager. Der er simpelt hen flere mennesker involveret, flere borgere, der i disse kategorier af forbrydelser bliver rejst sigtelse imod. De store, komplicerede og sjældne sager er der jo ikke ret mange danskere der bliver involveret i. Men som sagt, vi kan fra venstres side give vor tilslutning til dette forslag.

Dernæst er der spørgsmålet om flere udenretslige afgørelser. Der er et hensyn at tage til sigtede, naturligvis, for det kan være en ganske indgribende foranstaltning, der her tales om: inddragelse af førerbevis. Men på den måde, det bygges op i forslaget, hvor der kræves samtykke fra sigtedes side, og hvor der kræves beskikkelse af forsvarer, inden man når frem til en afgørelse, kan vi også her tilslutte os forslaget ud fra ønsket om, at vi her får en forenkling af sagerne, og at vi får en hurtigere behandling og hermed måske kan vinde visse gevinster og kan få reduceret den ventetid, der er i vores retssystem.

Dernæst kommer jeg til forslaget om isolation. Også her kan venstre give sin tilslutning til forslaget. Man kan stille de to hensyn op over for hinanden, som også de tidligere ordførere har været inde på. Hensynet til sigtede tilsiger naturligvis, at man helst helt lader være med at isolere. På den anden side er der hensynet til efterforskningen, der går den modsatte vej, hensynet til den generelle retssikkerhed, at man får så effektiv en efterforskning som muligt. Men det er nu vores opfattelse, at dér, hvor forslaget har skåret, dér, hvor forslaget har valgt at finde balancen, ser det ud til at ligge meget godt. Her har vi også hæftet os ved, at det mindretal,

der fra anklagemyndighedens side og fra politiets side har manifesteret sig, trods alt i betænkningen affinder sig med, vistnok direkte siger et sted, at man kan leve med i hvert fald størsteparten af flertallets forslag.

En af de processuelle garantier i dansk ret, der røres ved med forslaget, er den, man kalder for umiddelbarhedsprincippet. Det er det, der går på, at en forsvarer kan bede om en fremrykket bevisførelse, når der er tale om en sigtet, der sidder isoleret. Dette er et af de grundlæggende principper i dansk ret, og det kan vel derfor give anledning til visse mere principielle overvejelser. Vi vil godt passe på, at det ikke bliver til et almindeligt signal i retning af, at man også begynder at overveje at ændre andre processuelle garanti-regler. Vi kan tilslutte os, at det sker i dette tilfælde, fordi der her er tale om, at man prøver at hjælpe sigtede i vej, prøver at tage et større hensyn til den sigtede. Da disse processuelle garantier vel først og fremmest eksisterer for at give sigtede en retssikkerhed, kan vi gå med til det, men vi må fastholde, at disse processuelle garantier også har som sigte at fastholde domstolenes neutralitet, upåvirkelighed, og at sikre lægdommeres og nævninges mulighed for at danne sig deres eget direkte indtryk af en bevisførelse. Derfor er det, vi må – i princippet i hvert fald – kræve umiddelbarhed.

Jeg vil godt spørge justitsministeren om, hvordan vi skal forstå det, der står i bemærkningerne på side 10 om, at man gerne vil have, at det forhold, at man har hensiddet i isolation, skal få indflydelse på strafudmålingen. Hvordan vil man konkret sikre sig, at denne besked går videre? Jeg forstår ved at have læst lovforslaget igennem et par gange, at det ikke er ved, at vi ændrer loven om, hvordan strafudmåling skal finde sted. Kan det ske simpelt hen ved en administrativ henstilling fra ministeren til domstolene, eller hvordan vil det præcist finde sted? Det vil jeg godt have et svar på.

Men også på dette punkt om isolation kan vi som sagt give vor tilslutning til ministerens forslag. Med hensyn til spørgsmålet om varetægtsfængslingen er vi i venstre ganske enige med ministeren i det behov, som han mener der findes for, at man kan få en større hjemmel til at varetægtsfængsle i voldssager. Det er fremgået af forskellige spørgsmål, jeg og partifæller har stillet i folketinget til skiften-